

Етап 4. Розроблення Профілю освітньої програми:

- 4.1. ціль освітньої програми;
- 4.2. опис характеристики освітньої програми;
- 4.3. стиль викладання;
- 4.4. працевлаштування та продовження освіти;
- 4.5. загальні та фахові компетентності;
- 4.6. програмні результати навчання.

Етап 5. Обговорення та консультації.

Етап 6. Пошук точок співпраці з іноземним навчальним закладом.

Етап 7. Розробка навчального плану: зміст та структура (модулі і кредити і т.д.).

Етап 8. Розробка модулів та вибір методів навчання.

Етап 9. Визначення підходів до навчання та методів оцінювання.

Етап 10. Аналіз та вироблення рекомендацій щодо реалізації освітньої програми.

Етап 11. Впровадження.

Етап 12. Моніторинг. Підвищення якості програми.

Висновок. Для того, щоб виграти в конкурентній боротьбі за майбутнього студента слід реалізовувати конкурентоспроможну освітню програму, запропонований план розробки та реалізації освітньої програми допоможе у цьому.

2. Закон України «Про вищу освіту» // Закон від 01.07.2014 № 1556-VII 2. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: монографія / Ю.М.Рашкевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 168 с.

АКТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ОСВІТИ ІТ-СПЕЦІАЛІСТІВ

Слюсарчук Ю.М., Джавала Л.Л.

Національний університет "Львівська політехніка"

Україна входить до п'ятірки країн - лідерів з ІТ-аутсорсингу, має понад 300 тис. висококваліфікованих фахівців ІТ-індустрії, проте посідає перше місце в світі по рівню не використання власного ІТ ресурсу. У зв'язку з швидким ростом інформаційно-комунікаційних технологій у світі, в Україні проблема кадрового забезпечення галузі стає дедалі гострішою. Брак кваліфікованих ІТ-фахівців відчувають сьогодні багато галузей промисловості і це незважаючи на те, що

практично кожний технічний вуз щороку випускає велику кількість спеціалістів. За даними Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації, сьогодні на одного ІТ-спеціаліста припадає до п'яти вакансій.

Підвищення рівня кваліфікації фахівців ІТ-ринку є сьогодні актуальним і затребуваним в Україні. Підготувати якісного фахівця є не простою задачею, оскільки достатньо швидко змінюється не тільки програмне й апаратне забезпечення, але і технології та методології у вирішенні виробничих задач. Відповідно до цього необхідно також змінювати підходи до підготовки фахівців галузі. Освітні програми повинні враховувати динаміку розвитку і оновлюватися пропорційно оновленню ІТ-галузі. Одночасно, вони повинні готувати студента самостійно освоювати нові досягнення індустрії, отримавши відповідний фундамент. Вищі навчальні заклади мають реформуватись на вимогу часу.

Значну кількість ідей та підходів до організації роботи, що використовуються зараз на ІТ-фірмах [1] можна використати і в освітньому процесі, цим самим забравши прірву між університетською освітою та майбутньою професійною діяльністю молоді людини. Зокрема, це можуть бути колективні форми вивчення дисциплін та проектна методологія.

Професійний успіх сьогоdnішнього студента лежить в спеціально організованому освітньому процесі. Основу останнього складають, з одного боку, сучасні педагогічні підходи, принципи і засоби (компетентнісний і комплексний підходи, принцип наступності, тощо) в рамках особистісно-орієнтованої методики навчання, а з іншого – мотивація самого студента на високі досягнення в обраній професії.

Вже починаючи з перших курсів, студент повинен розуміти необхідність університетської підготовки для майбутнього кар'єрного росту. Цього можна досягти, наприклад, залученням практикуючих професіоналів і потенційних роботодавців до визначення змісту навчання та реалізацією студентами проектів в кінці кожного семестру різного рівня складності в залежності від набутих компетентностей під час навчання. Крім того, розробка проекту обов'язково включає міжпредметні зв'язки вивчених дисциплін і дозволяє більш ґрунтовно засвоїти набуті знання та вчить отримувати знання самостійно по мірі вирішення завдань проекту.

Одним з методів проектної діяльності є постановка задачі з невідомим заздалегідь шляхом її вирішення за умов обмеження у часі та ресурсах.

Вирішення проблем проектно-орієнтованим підходом проходить кілька етапів:

1. Аналіз проблематики заданої галузі досліджень, потреб, формулювання «ідеї», визначення можливостей та шляхів її реалізації.

2. Планування загальних принципів виконання проекту, визначення вхідних даних для планування проектної діяльності.

3. Планування та визначення сфери відповідальності членів проекту.

4. Прогнозування ефективності проекту.

5. Визначення можливостей фінансової підтримки.

Можна виділити три складові проектного менеджменту за їх специфічним змістом: спеціальні знання з предмету проекту (правильний підбір тематики проектів для студентів різних курсів навчання, враховуючи їх рівень знань); ефективність організації проектних дій (майстерність викладача); співробітництво всіх учасників проекту (виховання вміння працювати в команді).

Незалежно від галузі, обсягу або форми організації проекту можна визначити деякі загальні принципи керування, яких повинен дотримуватися викладач, приймаючи активну участь в роботі команди:

– упорядкування і затвердження загального плану проекту;

– розробка планів на кожен етап здійснення проекту;

– розробка планів на окремі дії;

– здійснення контролю за реалізацією планів і дій;

– вживання заходів у разі виявлення відхилень між планом і результатом.

Оскільки досягнення мети проекту залежить від уміння його керівника узгоджувати і вирішувати проблеми, що виникають у студентів під час реалізації поставлених задач, то функції викладача міняють свій орієнтир у бік проектного менеджменту. Нового змісту набувають такі якості: фахова компетентність (спеціальні знання та вміння їх застосовувати до конкретних задач), методична компетентність (ефективні методи керування, контролю та оцінювання етапів роботи студентів), соціальна та особиста компетентність (вміння організувати роботу в колективі, вирішувати конфліктні ситуації).

Проте і самих студентів необхідно готувати до самостійного прийняття різного роду рішень, вміти аналізувати можливість успіху різноманітних альтернативних проектів або варіантів здійснення одного проекту.

Важливе значення має залучення представників професійних організацій і можливих працедавців до процесу постановки задачі на стадії її формування.

Головні завдання викладача як проектного менеджера залежатимуть від вибору його стратегії навчання, тобто чи є він керівником проекту, що приймає рішення, чи лише координатором або консультантом проектних дій студентів. З одного боку, він може керувати проектом і

створювати ієрархічну групу, що автономно працює відповідно до лінійного типу організації проекту. З іншого боку, він може координувати окремі дії учасників відповідно до матричного типу організації проекту.

Для формування компетентностей майбутнього фахівця навчання доцільно здійснювати, реалізуючи різного роду проекти, зокрема соціального та екологічного значення. Крім того, забезпечення якості вищої освіти має супроводжуватися взаємодією з ринком праці, а фундаментальна наука має підтримуватися прикладними дослідженнями.

Щоб студенти могли досягти реального успіху в житті, навчання має бути зосереджене на розвиток креативності, уяви, ініціативи, вміння працювати в команді та проявляти лідерські якості. Компанії-працедавці мають отримувати команди фахівців, здатних ефективно організовувати виконання завдань у реальних проектах.

ВНЗ можуть готувати майбутніх фахівців реалізуючи проектно-орієнтоване навчання, яке не має на меті повну заміну традиційної освіти, а лише гармонійно доповнити її практичною складовою, що дасть змогу студентам закріпити отримані протягом семестру знання, застосовуючи їх на реальних проектах.

1. Braglia M., Frosolini M. An integrated approach to implement Project Management Information Systems within the Extended Enterprise // International Journal of Project Management. 2014. 32(1). P. 18-29.

ENHANCING QUALITY OF HIGHER EDUCATION DELIVERY AND OUTCOMES WITH THE USE OF COMPUTER BUSINESS SIMULATIONS

Dr inż. Colin F. Hales

Faculty of Economics Rzeszow University, Poland

This paper discusses the mechanics and virtues of using a computer simulation in business management training in higher education.

It is an indisputable fact that advances in the development of information technology - including the Internet - have in many ways, presented new opportunities for the enhancement of the learning process at all levels of education. Mediating technologies, no longer the exclusive province of departments of continuing education is blurring the boundaries between